

hvert fald ikke forhindret med det her beslutningsforslag. Og det omfatter for øvrigt slet ikke borgere uden for et plejehjem.

Som socialministeren sagde i sin indledning, foretages der jo i øjeblikket en undersøgelse af, hvilke hjælpemidler det er, der bliver anvendt, og hvordan man ønsker de forskellige midler og metoder anvendt i demensboliger over hele landet. Og jeg tror på, at undersøgelsen vil kunne give os et værktøj til eventuelt at gribe til lovændring, hvis det er det, der er nødvendigt.

Lad os nu først få belyst, hvilke metoder der anvendes i dag, og hvordan vi kan gøre det anderledes. For mig er det vigtigt at tage stilling til den nødvendige pleje og omsorg. Altså kort og godt: Det handler om at give personalet på plejehjem, hvor senildemente bor, bedre vilkår, og det handler ikke blot om elektronisk overvågning.

Jeg tror på, at vi får en oversigt over, hvordan den enkelte kommune og det enkelte plejehjem tilrettelægger sin omsorg for den her målgruppe af borgere, og så vil vi være i stand til at træffe en rigtig beslutning på et tidligere tidspunkt.

Dette beslutningsforslag løser ikke opgaven tilfredsstillende, og derfor skal jeg på Socialdemokratiets vegne tilkendegive, at vi ikke stemmer for dette beslutningsforslag.

Else Winther Andersen (V):

Emnet for dette beslutningsforslag er jo noget, der optager mange af os, ikke mindst de pårørende og plejepersonalet, der skal passe de senildemente.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at jeg ser det som et problem, hvis vi siger ja til det her beslutningsforslag uden først at have undersøgt rundt om i landet, hvad det er, der går godt med at give de senildemente en individuel pleje med så høj en livskvalitet og tryghed og omsorg som muligt, for det kan jo lade sig gøre. Jeg mener også, at det ville være gavnligt, hvis vi havde en bedre afgrænsning af, hvem det reelt er, der er senildement, og hvem det er, der måske har en sygdom, som kan helbredes eller mildnes, og dér mener jeg nok også at vi har en opgave, der skal løses.

Men hvad er det, der bl.a. gør, at det går godt. Ja, det er jo, når der er overskuelige omgivelser, og det må gerne være omgivelser, som ligner de ældres tidligere boliger med hensyn til stuer og gange. Der er erfaring for, at lange gange giver uro. Det kan vel sådan set sammenlignes med, at vi andre står i en måske russisk lufthavn og

ser alle skiltene på russisk og der er lange gange og vi bliver utrygge og usikre på, om det nu er den rigtige vej, vi går. Jeg tror, det tit er sådan, den senildemente kan have det, når vedkommende er i fremmede omgivelser med de her lange gange.

Der er også brug for et personale, der har den viden og indsigt, som den senildemente har brug for, men som også har tid til den enkelte, når den senildemente bliver urolig og ikke kan finde ud af det. Vil den ældre ud, og hvor det i beslutningsforslaget her foreslås, at den ældre udstyres med en bipper, så kan løsningen måske være, at plejepersonalet går en tur sammen med den ældre, som dermed kommer ud og får den tur og bliver afledt fra bare at forsvinde. Vi ved også, at den måde, man beskæftiger mange af de senildemente på, jo tit er, at man siger: Det her er Maries stol, der står i køkkenet, og så tror Marie, at hun laver maden.

Der er brug for, at den viden og den erfaring, som bliver gjort i landet, bliver indsamlet, så vi kan blive klogere på det her område. Derfor vil jeg da godt opfordre ministeren til, at vi får det arbejde, der er sat i gang, så hurtigt som muligt, så vi deraf kan se, hvad det er, man er god til, og hvad det er, man ikke er så god til. Så kan vi derefter tage en diskussion i Folketingsalen eller en diskussion i det hele taget om, hvad det er, vi skal gå ind og gøre noget bedre, for den diskussion er der brug for på det her område.

Det er nødvendigt, at vi fortsat følger problemstillingen omkring de senildemente – og når jeg siger problemstillingen, så gælder det både uddannelsen af personalet, indholdet i de ældres hverdag og omsorgen – sådan at der hele tiden sker en videreudvikling, for de senildemente og deres pårørende har nemlig ikke mulighed for selv at gøre opmærksom på problemet.

Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger, da vi mener, at det springer over, hvor gærdet er lavest, og kun tager et enkelt element. Men vi afventer rapporten, der kommer senere på året, med spænding og nysgerrighed.

Karen Højte Jensen (KF):

Den bekymring, som ligger bag Fremskridtspartiets forslag, deler vi i Det Konservative Folkeparti. Det er tragisk, at mennesker, der ikke kan tage vare på sig selv, kan forlade deres bolig. Vi er meget enige i, at der må findes en løsning på disse problemer. Det forventer både